

og brændselsstoffer. Af en samlet import i 1963 på ca. 14,7 milliarder kr. kom imidlertid kun varer for ca. 1,7 milliarder kr. fra udviklingslandene.

De nye GATT-bestemmelser pålægger Danmark såvel som andre industrilande at søge at *reducere handelsstrækkerne over for udviklingslandene*. Danmark har en række told- og afgiftssatser, som overvejende rammer import fra udviklingslandene. Det er min opfattelse, at deres beskyttelsesmæssige og finansielle betydning må nærmere undersøges.

Jeg tror, at det er vigtigt, at vi gør os klart, hvad det er, der ligger bag udviklingslandenes stærke ønske om, at der udarbejdes særlige handelspolitiske bestemmelser til fordel for disse lande. Udviklingslandene har overskud af arbejdskraft i almindelighed, men mangel på kvalificeret, uddannet arbejdskraft og mangel på kapital, og deres produktion må derfor helt naturligt rette sig imod frembringelse af lettere forbrugsgoder, altså bl. a. sådanne varer, som er blevet produceret i en række vestlige industrilande fra gammel tid, nemlig fra den tid, da disse lande selv havde et overskud af arbejdskraft. Produktionen af mange af disse varer er stadig i høj grad beskyttet mod import. Vi vil ikke i fuld alvor kunne hævde, at vi vil hjælpe udviklingslandene, hvis vi ikke drager konsekvensen af den stigende internationale arbejdsdeling og medvirker til, at visse varer, hvis produktion er særlig arbejdskrævende, men ikke stiller krav om vidtgående faglig uddannelse, må foregå i udviklingslandene. Når vi på det handelspolitiske område taler om bistand til udviklingslandene, må vi derfor gøre os klart, at en liberal handelspolitik før eller senere også vil kræve noget af os selv derved, at vi på forskellige områder må være parat til at foretage visse tilpasninger af vor egen produktion.

De nye GATT-bestemmelser stiller industrilandene, herunder Danmark, over for en stor opgave, som imidlertid må løses, hvis vi skal leve op til vore løfter og de forventninger, der hermed er skabt. Det er ikke forpligtelser, som skal eller kan opfyldes inden for en bestemt tidsfrist. Det er forpligtelser til over en årrække at skabe forudsætninger for, at handel kan træde i stedet for bistand.

Når jeg i slutningen af februar rejser til Afrika for at aflægge besøg i en række af de afrikanske stater, har det bl. a. det formål gennem et besøg at få et personligt indtryk af, hvilke muligheder der foreligger for en forøget indsats for salg af danske varer på disse markeder. Man må vel regne med, at jeg under forhandlingerne med disse landes myndigheder vil blive mødt med spørgsmålet om, hvad vi bl. a. fra dansk side vil gøre, for at udviklingslandene får valutatiske muligheder for at kunne betale for en udvidet import fra industrilandene. Det er mit håb, at jeg med folketingets tilslutning vil kunne svare, at vi fra dansk side ikke alene ser med forståelse på bestræbelserne for inden for det handelspolitiske område at gennemføre